

8. jan. 1974

FAKTA

Dato:

8. jan. 1974

Sidetæl:

Værkstedsbog 2 74 s. 7-15

at bemale er en mangde forskellige
ting, men at det altid alene vil
være at bemale & ikke at male
et billede.

8-1-74.

BEMALINGER.

Jo mere ren farven optræder i disse
bemalinger, desto mere plump & plat
virker det, en kolonistisk farve roman-
-lisk virkning. Det er sundsynlige
at jo ubestemmeligere farven optræder
(fuldstændig upræcis - alene som malning)
jo mere realitet opstår der.
Skuldes det at farven er nuværende
i forhold til den kendsgerning at
en flade er bemalt? Sikkert præc
farven når den er ren med færre
assoziationer som er selve processen
(at bemale) uvedkommene - farven
overføres på uheldig måde fjere-
-skadedt. Derfor ender det hvergang
jeg anvender en ren farve, med at den
males over enten med kind - sort eller
grå. Dette viser tydeligt at farven er

en mod stand en hænding som hver
gang ender med at blive undertrykt
desværre.
Der er nu snart oppe om mange år
js med mellemrum har oplyst disse
bemærkninger og meget på af dem
(bogstavelig helt ingen) har tilfredsstillende
mig. Måske skuldes det at hvad
js sejer, den blotte tilstedeværelse -
uden om malerets konvention - en
stags realitet, forhindres af den
kendsgerning at js prøve at male,
fra til den realitet via fjerde-
-fjerde stof - maling - og ved at male,
fjerde sig selv. Alle de maleriske
konventioner lader sig ikke undertrykke
-ke ~~hver~~ ved hjælp af sig selv
hvor meget man end forsøger.
At js bliver ved med disse fjerde
på trods af de uheldige udfald
må skuldes at js har en eller
anden stadig tro på (eller tvivl om)
at der må findes en hel anden
måde at forholde sig til maleri
og til at handle med den teknik
end den man hidtil har kendt,
men dette er formodentlig en utopi.

Det er vel derfor på 2. sæt helt
med til det mest elementære - selv
dette at male - selv den re handling
at gøre en ~~en~~ farve fyldt pensel hen-
-over en flade.
Man vil ikke konfliktløs opstår i først-
-ste på at fastholde, synlig gøre denne
elementære proces på en firkantet
flade som her den i tvende egenskab
at gøre alt hvad der foregår på
den i sin firkantede rum og derved
gøre det til et billede?
Kan dette endog undgås i kvadrant?
Den firkantede flade består af to
lodrette og to vandrette egenskab
i forhold til hvilke alt hvad der
placeres inden for disse egenskaber
-kærtigt fungerer - man vil altså forsøge
at komme ud af denne firkant.
Man kan bemale flader der er så
store at firkanten neutraliseres (det
er unanimeredes løsning) eller direkte
på inden i inden dets væg og mur
der har samme egenskab, man
kan bemale gulve og væg, træstammer,
plankværelse, døre, porte, ~~støtter,~~

0. s.v. Man kunne også foreslå sig
bemaling af objekter: stole, bænke, borde,
Kunsten, fæde, skåle, maa - i praksis
er der ikke så meget til.
En hver kunsts genstand er først og sidst
et produkt af sin funktion, og kunsts-
gerning der vil dominere bemalings-
opgave der vil være et eller andet over-
fladigt - til dekoration, og bevæger
man sig ind på omrids. Som kunsts-
værk, vaser, skåle er man idag stærkt
over i kunsthåndværk der er blevet
så tyngt af konventioner og degenera-
tion - at en bemaling af sådan-
ne genstande er en kunsthåndværk-
hed.

Orientalisk kunst, især kinesisk og
japansk fusk maleri prøvede at
gøre billedfirkanten neutral, måske
fordi malerne ved første hånd måske
langt eller meget høje formater, således
at det enten kan være opmærksom
på den vandrette eller den lodrette
bevægelse og ikke de der, for det
var langt mellem de modsatte af-
slutninger af formater, fælte sig
bort og inde i en firkant. Det
europæiske maleri er spændt ~~op~~

bevogel sig udover firkanten & rektangel.
Også et andet element ved japansk
& kinesisk tusch maleri er værd, netop
; den er som man hører, at bemalte - at
man aldrig bruger rene elementer før
som rød - blå - gul - men ~~altså~~ alene
de farve som blå, grøn, inden for tusch-
-farvens mørke hede (og de var uendelige).
Hvad man dermed skal være forsom
med et forsætligt overført fra tusch-
-maleriet er det dog tegn - for ved
behandling er det ikke tegn eller
kalligrafien man er ude efter, men
simpelthen selv behandling af
~~en flade~~ et areal.
Og måske er det netop en skal
som at be male et areal indlemet
en flade som med for vundskab hede:
Tegnet - pensels foringens kalligrafi;
tusch malerierne giver måske hede for
at der skabes luft uden om, hvori-
-mod i et areal i ~~et~~ på et
andet er for hede om rider
inden i hinanden, som det ikke
kvar end på at der opstår et fi-
-hold i mellem. Det ville være lo-
-gisk at de ikke hele arealer med

jerne således at fladen og bemalings-
-opn blev identiske og undgik et
form - struktur forhold, men så er man
ovre i det monochrome billede,
som en række kunstnere ~~der~~ på
det nærmeste har udformet maling-
-bederne af i forvejen at de at man
Det er for forvejen at de at man
skulle kunne få noget andet, noget
nået ud af det end de andre kunst-
-nere.
Hele projektet med bemalinger ser
ud til at være en uimodsigelig
vid det som høj betydelse af materialet
i sig selv i dag er en uimodsigelig
at selv hvor man vil starte med
det aller primitive - bemalinger - er
væn spærret?
Dette kan kun være et rent person-
-ligt spørgsmål, for der findes stadig
kunstnere som kan få noget ud af
materialet, selvom is personligt ikke
brøder mig om det mange af de
dets mange is kun findes med.
Opvenden til at is ikke, for off-
-blikket, kan g komme videre med
om materialet, strødes at dets maling
ikke kan forstå de helt specielle

Krav j's stiller, al den bare stiller j's forklare
krav, forklare spørgsmaal til maleri.
Hvad er det for krav?
Jeg ønsker at bringe maleriet, eller
rettere, dets teknik uden at ville
bringe mig for de helt elementære
& tekniske i boende krav & den
deraf følgende uendelige tradi-
tion & dens konventionelle vedhæng
vedhæng. Overmodig, nuiv2 tror j's
at kunne bringe maleri til sin
egen destruktion eller i hvert fald
mod sætning - det kan simpelthen
ikke lade sig gøre du er som
sagt er disse fundamentale kendsgr-
-ninger ved maleri som man ikke
kan komme uden om. Der findes
derfor ikke andre alternativer end at
gøre med på disse krav eller lade
maleriet ligge.
Man må for at beskrive sig mal-
maleri vedhæng sig at man er
maler & det er maleri - inaktuel
man & beskrive sig med - kan man
ikke det - må man beskrive sig
med noget andet. Jeg tror (på mange

müder - desværre) at det er en umün-
-ligt at tilgode materialer hvor de
har ikke længe min hele færdima-
-tion - ja der simpelthen ikke over-
-bevist på dem mere.
Det er (selvom ja her mange billedes-
-faldet) en kedelig situation at stå
i fordi man ikke kan tjene at
om råde som ikke alene erstatter
materiel, men som udover for de
nye, eller andre måske heder man
siger.

At denne situation er opstået er
ja meget tilfældig til at for sig selv
-des den omstændighed at man
siger. Når man siger er man
ikke til stede der hvor man ikke-
-lig befinder sig, men at sted inde i
en uirkelig utopisk fremtid
stygende efter en stadig ligende
horisont. Det man eventuelt finder
på sin hvide væg vanding vil man
aldrig være til fæds med man mere
at der længe inde at andet
sted på vejen måske findes noget
bedre, og således går man på sin
~~en~~ evige søgen lige ind i døden.

More prøvskt suge så for j, ~~hvor~~
at der må findes noget der er
bedre, rigere på muligheder end male-
riet, men det skuffes for at j
ikke er i maleriet men stadig
på udvej efter noget andet.
Var j virkelig ~~med~~ ved maleriet
er der muligt at j fandt hvad
j søger uden for i maleriet.

9-7-74.

Den tendens til frigørelse
fra maleriet, er måske dybest set
en flugt fra mig selv.
Som j ofte har konstateret er alle
de flugt forsøg j hidtil har foretaget
egentlig skinn manøvre hvor misser i
form af det maleriske stadig er flugtet
med - det være sig i form af collage,
montage, objekt, rum forsøg, film, foto, o.s.v.
Det er måske tænkeligt at maleriet
repræsenterer noget i mig selv som j
ikke ønsker at vedkende mig, måske
en form for konservatisme som er gne-
vende for billedet af mig selv som
unaturligt avant-garde pioner. Det er